

Αξιολόγηση εκπαιδευτικού/μέλους ΕΕΠ

Επιλεγμένος Αξιολογούμενος

Όνομα αξιολογούμενου:

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ

Επιλεγμένος Αξιολογητής

Όνομα αξιολογητή:

ΜΙΧΑΗΛ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Στοιχεία παρακολούθησης διδασκαλιών

Πρακτικό συνάντησης αξιολογητή -
αξιολογούμενου:

Πρακτικό συνάντησης
αξιολογητή-αξιολογούμενου.pdf

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
1η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

1η Διδασκαλία - Αποτίμηση, παρατηρήσεις.pdf

Ημερομηνία 1ης συνάντησης:

17/03/2025

Συνοπτική αποτίμηση του αξιολογητή μετά την
2η διδασκαλία - παρατηρήσεις αξιολογούμενου:

2η Διδασκαλία - Αποτίμηση, παρατηρήσεις.pdf

Ημερομηνία 2ης συνάντησης:

26/03/2025

Ερωτήσεις Αξιολόγησης

ΠΕΔΙΟ Α2: ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΚΛΙΜΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ
ΤΑΞΗΣ/ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ:

Εξαιρετικός

ΠΕΔΙΟ Α2: ΕΚΘΕΣΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΤΗ

Εισαγωγικά στοιχεία για τη συνάντηση προετοιμασίας: Κατά τη συνάντηση προετοιμασίας αποφασίστηκε η παρακολούθηση δύο διδασκαλιών στην Έκτη (ΣΤ΄) τάξη (στην οποία είναι υπεύθυνος ο αξιολογούμενος) ως εξής: η πρώτη διδασκαλία στο μάθημα της Κοινωνικής και Πολιτικής Αγωγής στην ενότητα «Το ελληνικό Σύνταγμα» (σελ. 51-52) και η δεύτερη στο μάθημα της Γεωγραφίας στην ενότητα «Ο άξονας και η περιστροφή της Γης – Ημέρα και Νύχτα» (σελ. 21-22). Συζητήθηκαν διαδικαστικά θέματα για τις παρακολουθήσεις των διδασκαλιών και αποφασίστηκαν ως σημεία εστίασης: α. Η δημιουργία ασφαλούς και ευχάριστου περιβάλλοντος στην τάξη που προδιαθέτει όλους θετικά (π.χ. διακόσμηση αίθουσας, χρήση κατάλληλων υλικών και μέσων), β. Η δημιουργία θετικού και υποστηρικτικού κλίματος στην τάξη (π.χ. πώς παρέχεται η ανατροφοδότηση στις εργασίες των μαθητών, πώς γίνεται η αξιολόγηση των μαθητών κ.λπ.), γ. Η ανοιχτή και προσιτή σχέση με τους μαθητές/τις μαθήτριες, δ. Η προώθηση του αλληλοσεβασμού μεταξύ του δασκάλου και των μαθητών/μαθητριών, αλλά και των μαθητών μεταξύ τους. α) Παιδαγωγικό κλίμα και διαχείριση της τάξης. Προώθηση πνεύματος αμοιβαίας εμπιστοσύνης και αλληλοσεβασμού μεταξύ του ιδίου και των μαθητών: Καθ' όλη τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών διαπιστώθηκε εξαιρετικό κλίμα διαπροσωπικών σχέσεων ανάμεσα στον εκπαιδευτικό και τους μαθητές. Ο εκπαιδευτικός μιλούσε στους μαθητές με φιλικό τρόπο, κάνοντάς τους να αισθάνονται άνετα. Επίσης, τους απευθυνόταν ευγενικά και με σεβασμό στην προσωπικότητά τους. Σε χρονικές στιγμές που έκρινε κατάλληλες, χρησιμοποιούσε στο λόγο του αβίαστα το χιούμορ για να αποφορτίσει τους μαθητές του. Από την άλλη πλευρά, τα παιδιά παρακολουθούσαν προσεκτικά τον δάσκαλό τους, εκτιμώντας την προσπάθειά του. Τον βοηθούσαν στη διεξαγωγή της διδασκαλίας με τη συμμετοχή τους, αλλά και με την εν γένει παρουσία τους, εξασφαλίζοντας τις κατάλληλες συνθήκες (ησυχία, προσοχή, συμμετοχή). Όποτε ζητούσαν το λόγο ή μιλούσαν προς τον δάσκαλό τους, αυτό γινόταν με σεβασμό και αναγνώριση της θέσης και του ρόλου του. Δημιουργία κλίματος αποδοχής της διαφορετικότητας: Αν και η τάξη, ως προς τη σύνθεσή της, φαίνεται αρκετά ανομοιογενής (μαθητές από δύο χωριά, αρκετοί αλλοδαποί μαθητές), κάτι τέτοιο δεν παρατηρήθηκε κατά την εκπαιδευτική διαδικασία. Ο δάσκαλος αντιμετώπιζε όλα τα παιδιά ισότιμα και χωρίς διακρίσεις ή προκαταλήψεις. Το ίδιο έκαναν και τα παιδιά με τους συμμαθητές τους, ανεξαρτήτως από το χωριό προέλευσης, τη χώρα καταγωγής ή το μαθησιακό τους επίπεδο. Εμπλοκή των μαθητών/τριών στη μαθησιακή διαδικασία: Ήταν εμφανές ότι ο εκπαιδευτικός επεδίωκε (και πετύχαινε) την εμπλοκή όλων των μαθητών στην εκπαιδευτική διαδικασία. Τους μαθητές που φαινόταν ότι δυσκολεύονταν, ο δάσκαλος τους ενίσχυε και τους ενθάρρυνε, απαλλάσσοντάς τους από το άγχος ή το φόβο της αποτυχίας. Πρόληψη προβλημάτων πειθαρχίας: Η άριστη γνώση του διδακτικού αντικειμένου και ο πολύ καλά μελετημένος σχεδιασμός του μαθήματος έδωσαν τη δυνατότητα στον εκπαιδευτικό να μπορεί να εστιάσει στο παιδαγωγικό κλίμα και στη διαχείριση της τάξης. Καθ' όλη τη διάρκεια και των δύο διδασκαλιών ο εκπαιδευτικός είχε πλήρη έλεγχο της τάξης. Έτσι, μπορούσε να διαγνώσει και να προλάβει πριν καν εκδηλωθεί οποιοδήποτε πιθανό πρόβλημα πειθαρχίας. Διαχείριση συγκρούσεων: Κατά τη διάρκεια των διδασκαλιών, δεν παρουσιάστηκαν προβλήματα συμπεριφοράς ή συγκρούσεων, καθώς φάνηκε ότι τα παιδιά έχουν αναπτύξει μηχανισμούς αυτορρύθμισης της συμπεριφοράς τους. Οι συγκρούσεις που εμφανίστηκαν ήταν «γνωστικές» και «μαθησιακές». Ο δάσκαλος «εκμεταλλευόταν» αυτές τις περιπτώσεις ώστε οι μαθητές να εκφράσουν και να συζητήσουν τις ιδέες ή τις απόψεις τους. β) Αναστοχασμός - Αυτοαξιολόγηση του εκπαιδευτικού Διαχείριση του παιδαγωγικού κλίματος της τάξης: Κατά τη συζήτηση για τον Αναστοχασμό – Αυτοαξιολόγηση, ο εκπαιδευτικός έδειξε ότι είχε σαφή εικόνα των αναγκών και των ιδιαιτεροτήτων τόσο του κάθε μαθητή ξεχωριστά, όσο και της τάξης ως συνόλου. Κριτική επανεξέταση των πρακτικών του: Κατά τη συζήτηση για τον Αναστοχασμό – Αυτοαξιολόγηση, διαπιστώθηκε η ικανότητά του να εντοπίζει τα δυνατά στοιχεία στη διδασκαλία του, καθώς και να αναζητεί τρόπους και πρακτικές για την περαιτέρω βελτίωση και εμπλουτισμό της. Λαμβάνοντας υπόψη: την Έκθεση Αυτοαξιολόγησης του, τις Σπουδές του, την πλέον των 20 διδακτικών ετών, υπηρεσία του σε διάφορους τύπους σχολείων (ολιγοθέσια–πολυθέσια, αστικών–αγροτικών περιοχών), την αυτομόρφωσή του (συμμετοχή σε επιμορφώσεις, συνέδρια, σεμινάρια κ.ά.), τις αναφερόμενες συζητήσεις και παρατηρήσεις των δύο διδασκαλιών στο πλαίσιο της αξιολόγησης, καταλήγουμε ότι ο αξιολογούμενος λαμβάνει τον χαρακτηρισμό «Εξαιρετικός» διότι αξιολογήθηκε σε όλα τα παραπάνω με αυτό τον χαρακτηρισμό σύμφωνα με τα κριτήρια και χαρακτηριστικά που ορίζει ο νόμος.